

Plenum

Fredag 17.3.2017 kl. 12.59—13.30

5. Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om Finansinspektionen och av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Regeringens proposition RP 79/2016 rd

Utskottets betänkande EkUB 1/2017 rd

Andra behandlingen

Andre vice talman Arto Satonen: Ärende 5 på dagordningen presenteras för andra behandling. Innehållet har godkänts i första behandlingen och lagförslagen kan nu antas eller förkastas.

Debatt

13.07 Eero Heinäluoma sd: Arvoisa puhemies! Tämä ehdotus on sinänsä ihan perusteltu, eikä minulla ole siihen huomauttamista tai poikkeavaa siihen, mitä valiokunta asiasta on lausunut. Mutta kun kysymys on finanssivalvonnasta ja sitten myös rahastoista, niin on syytä kiinnittää huomiota ajankohtaisesti tapahtuvaan. Finanssivalvonta antoi äskettäin Nordealle aika kovan huomautuksen siitä, että Nordea omassa sijoitustoiminnassaan ei ollut toiminut hyväksyttävällä ja oikealla tavalla. Erityisesti vanhempien ikäluokkien sijoitusneuvonnassa ei ollut riittävästi varmistettu sitä, että ymmärretään sijoitusten riskipitoisuus. Mikä on myönteistä, on se, että kansakunta pitkässä juoksussa vaurastuu, vaikka viime vuodet ovat olleet vaikeita, ja myös kotitalouksiin tulee varallisuutta. Se ei ole välttämättä kauhean isoa, mutta sitä on perusteltu sijoittajan ja kansantalouden toimivuuden kannalta niin, että sijoittaminen on hyvin positiivinen asia pääomahuollon kannalta.

Sitten tulee kysymys, että millä pelisäännöillä tässä asiassa toimitaan. Tosiasia on, että meillä on pankeilla vanhastaan ollut erittäin korkea arvostus. Pankkeihin luotetaan, asiakas pankkiin mennessään lähtee siitä, että hän saa pankista oikeita neuvoja omaan sijoitustoimintaansa. No, nyt voi sitten kysyä, ovatko nämä meidän toimintaohjeet tältä osin tässä sijoitusneuvonnassa oikeat ja riittävät eli pitääkö pankin ottaa huomioon neuvonnassaan paitsi oma etunsa, mitä myydään, myös asiakkaan etu ja antaa asiakkaan edun mukaisia neuvoja. Kiinnitän huomiota siihen, että Yhdysvalloissa, jota on vapaan markkinatalouden esimerkkimaana monesti pidetty, on olemassa lainsäädäntö, jossa pankit velvoitetaan sijoitusneuvonnassaan kertomaan asiat asiakkaan edun näkökulmasta. Minusta olisi perusteltua, että myös Suomen lainsäädäntöä tältä osin otettaisiin uudelleen [Puhemies koputtaa] rukattavaksi.

13.09 Pia Viitanen sd: Arvoisa herra puhemies! Minusta tämä äskeinen puheenvuoro oli tärkeä ja nosti esiin yhden yksittäisen kysymyksen, joka minuakin askarrutti, kun näitä uutisia katsoin ja luin. Nimittäin on todellakin niin, että emme me ole välttämättä kaikki asi-

Punkt i protokollet PR 25/2017 rd

antuntijoita sijoitussaralla, mutta jos sellaista varallisuutta löytyy, että sitä voisi järkevällä tavalla sijoittaa, niin on tietenkin hyvin tärkeää, että asiakas voi luottaa siihen, että pankista saa tarvittavat tiedot, neuvot asianmukaisella tavalla, ja että asiakas ymmärtää, millaisia riskejä hän ottaa sijoituksellaan ja niin poispäin. Eli tämä riskipitoisuuden tiedostaminen on minunkin mielestäni hyvin tärkeä asia.

Tämä ajatus siitä, että entistä enemmän tulisi sellaista tietynlaista velvoittavuutta siihen, että pankki ajattelee paitsi omaa etuaan myös ehdottomasti asiakkaan etua, minusta on hyvä ja sitä pitää pohtia, koska tässä on kysymyksessä kuitenkin ihan tavallisten ihmisten sijoitusvarallisuus ja se, että asianmukaisesti ihminen tiedostaa sen, mitä tekee. Siksi tämä puheenaihe, mikä nyt tässä yhteydessä nostettiin esiin edustaja Heinäluoman toimesta, on minun mielestäni aivan oikea. On hyvin tärkeää, että jatkossakin suomalaiset ihmiset voivat luottaa pankkeihin, pankkien toimintaan, ja siksi tätäkin asiaa on hyvä pohtia ja pistää merkillä tämä Finanssivalvonnan nuhde ja palaute Nordealle tästä heidän toiminnastaan. Toivon, että tähän asiaan voidaan jatkossakin palata ja kehittää eteenpäin.

13.11 Eero Heinäluoma sd: Arvoisa puhemies! Omaan kokemuspäiriini on tullut kyllä huolestuttavassa määrin lisää sellaisia käytännön tietoja, joissa pankit eivät ole toimineet asiakkaan edun mukaisesti sijoitusneuvontaa antaessaan. Näitä on tänne vanhempaan ikäluokkaan, ettei ole aina kerrottu niistä riskeistä, joita sijoittamiseen liittyy, ja sitten pieniäkin talletuksia tai sijoituksia, muutaman kymmenentuhannen euron sijoituksia, tehtäessä on kansalainen joutunut huomaamaan, että yhtäkkiä nämä riskit ovatkin realisoituneet eikä välttämättä ole sitten sitä pesämunaa jäljellä, joka vanhan päivän turvaksi on ajateltu, vaikkapa yllättäviä terveydenhoitomenoja varten.

Finanssikriisihän toi tämän ongelman jo kertaalleen esille, kun siinä yhteydessä maailman kehitys olikin jotain ihan muuta kuin mitä oli ennakoitu. Tiedän paljon myös sotiemme veteraaneja, jotka ovat joutuneet tällaisen huonon neuvonnan kohteeksi ja jotka menettivät tässä yhteydessä sellaista vuosikymmenten aikana keräämäänsä varallisuutta pahan päivän varalle, ja oli paljon pettyneitä.

Kun finanssikriisi iski, niin meillä tätä keskustelua ei kovin paljon käyty, mutta nyt näitä ongelmia tulee kyllä muualtakin, tulee myös nuoremasta polvesta: pankki kehottaa vaihtamaan olemassa olevia, perintönä saatuja pieniä sijoituksia uusiin eikä kerro, mikä se motiivi on — motiivi on se, että pankki myy omia tuotteitaan, omia rahastojaan, joista se saa tietysti huomattavan hyödyn sekä myyntipalkkiona että sitten vuotuisina hoitopalkkioina.

Kun meillä on tämä vanha mielikuva, joka lähtee siitä, että pankki hoitaa minun asioitani, pankki vähemmän nähdään tällaisena markkinoivana, omaa etua ajavana yhteisönä meidän vanhan, hyvän pankkitoiminnan perinteen takia — puhun nyt ajasta ennen 80-luvun loppua — [Puhemies koputtaa] niin tässä on riski, että kansalaisten mielikuvat eivät vastaa todellisuutta. Siksi jään kysymään, kun paikalla on talousvaliokunnan jäseniä, puhuttiinko talousvaliokunnassa ollenkaan välttämättömyydestä käydä tämä Nordean tapaus lävitse ja miettiä, antaako se aihetta lainsäädäntömuutokseen.

13.13 Hannu Hoskonen kesk: Arvoisa herra puhemies! Talousvaliokunta kävi huolellisen keskustelun tästä asiasta ja kuuli asiantuntijoita. Edustaja Heinäluoma on aivan oikeassa siinä, että erilaisten sijoitustuotteiden riskit ovat kasvaneet aivan ylettömiin rahamarkkinoiden vapautumisen myötä. Entisaikaanhan voi luottaa siihen, että se pankissa ollut si-

Punkt i protokollet PR 25/2017 rd

joitus, raha siellä, säilyy. Toki inflaatio sitä söi, mutta nyt meillä on uudet riskit, jotka tulevat nimenomaan kansainvälisen sijoitustoiminnan kautta avoimille rahoitusmarkkinoille. Sieltä tulee se riski, joka ei ikävä kyllä ole meidän suomalaisten hallinnassa millään lailla. Hyvänä esimerkkinä tästä voisi kertoa vaikka Deutsche Bankin taloudellisen tilanteen tänä päivänä: se on suurin piirtein ollut viime aikoina mahansa varassa, ja ilman Saksan liittovaltion tukea todennäköisesti tulos olisi ollut vieläkin huonompi elikkä jopa konkurssi.

Tämä kuvaa sitä tilannetta, mihin nykyiset rahoitusmarkkinat ovat menneet, ja nämä paketoitua sijoitustuotteita, joita myydään eri asiakkaille — nimenomaan tämä tapaus, johon Finanssivalvonta puuttui, liittyi tällaisiin tapauksiin, joissa asiakkaalle ei kerrottu eikä asiakas voinut ymmärtää, mistä paketoitussa sijoitustuotteessa on kysymys. Tämä on se ydin, johon pitäisi Suomen valtion puuttua kovemmin omien pankkien osalta. Sille, mitä muualta maailmasta tänne tulee, me emme voi mitään. Joka tapauksessa Euroopan unionissa tähän asiaan on kiinnitettävä enemmän huomiota, niin että isojen pankkien valvonta on aitoa ja erilaisia paketteja kun tehdään, niin todellakin siellä pitää olla hyvät vakuudet takana. Nythän meillä on tilanne, jossa kukaan ei vastaa mistään mitään ja sitten loppujen lopuksi kaikki kaatuu veronmaksajan niskaan, ja se on väärin.

13.15 Jari Myllykoski vas: Arvoisa herra puhemies! Edustaja Heinäluoma otti tärkeän asian esille. Ei tässä nyt välttämättä ole aivan samanlaisia piirteitä kuin silloin, kun valuutta vapautettiin ja yritykset tekivät valuuttaluottoja ja niitä monasti ottivat. On varmasti jälkeenpäin nähtävissä, että silloin yritykset eivät tiedostaneet, mitä tapahtuu pankkisektorilla ja mikä on luotonantojen lopputulema, jos käy huonosti.

Nyt olisi erityisen tärkeää, että tässä valvonnan esille nostamassa tilanteessa asiakkaan pitäisi tiedostaa, minkälaisia riskejä siihen sisältyy, ja se on kyllä pankin velvollisuus, koska niin kuin edustaja Hoskonen sanoi, kansalaisten ostettavaksi annetaan erilaisia monimutkaisia tuotteita, joissa kuitenkin on myös pankkien oman edun tavoittelua — puhtaasti tietysti liiketoiminnallisista syistä olevia tuotteita on tarjolla. Olisi ehdottoman tärkeää, että jokaiselle meistä, joka pankista neuvoja saa, annettaisiin ne neuvot niin, että jokainen tiedostaa, mitä riskejä siihen sisältyy.

13.16 Pia Viitanen sd: Arvoisa puhemies! Kuten äsken totesin, tämä keskustelu on erittäin tärkeää, ja jos ymmärsin oikein edustaja Hoskonen puheenvuorosta, niin te olette valiokunnassa tätä ongelmapiiriä sivunneet, ja se on erittäin positiivinen, hyvä ja tärkeä asia. Nyt meidän täytyy nimenomaan ajatella tätä siitä isosta kulmasta, asiakkaan odotusten täyttymyksestä ja myös siitä, että nimenomaan voi luottaa siihen neuvontaan, mitä asiakas kaiken kaikkiaan saa. Jos kuitenkin näin on, että täälläkin tuntuvat olevan kaikki puhujat samaa mieltä tästä ongelmasta ja sen tietynlaisesta ratkaisutarpeesta, niin varmasti jatkossa voisi ajatella, että tähän asiaan palataan myös siten, että tarkistettaisiin nämä käytännöt, tarkistettaisiin pelisäännöt ja toimintaohjeet ja myös se lainsäädännön tarkistamistarve tähän suuntaan. Nimittäin toden totta on niin, että varmasti tämän päivän ihmisen eräänlaista oikeuskäsitystä ei vahvista se, jos huomaa, että yhtäkkiä ei ole saanut riittäviä tietoja ja siten sijoitukset ovat menneet ja omaisuutta on mennyt. Kuten täällä edustaja Heinäluoma sanoi, aika usein moni ikäihminen on saattanut säästää, ja ei varmasti siinä tilanteessa ole kovin inhimillistä, että näin pääsee tapahtumaan. On hyvä, että Finanssivalvonta on tähän sinänsä puuttunut.

Punkt i protokollet PR 25/2017 rd

Mutta ihan tällä puheella uskaltaisin kyllä esittääkin sen kaltaista jatkoa, että tätä asiaa pohdittaisiin ja hallitus voisi varmaan myös omalta osaltaan käynnistää jonkinlaista selvitystyötä ikään kuin säännöstarpeiden tulevaisuuden kartoittamiseksi.

13.18 Eero Heinäluoma sd: Arvoisa puhemies! Tämä ongelmahan on sellainen, että tämä ei mitä ilmeisimmin ratkea ilman, että on olemassa jotain, joka velvoittaa sijoitusneuvoja, myös pankkeja, ottamaan asiakkaan edun huomioon. Näitä tapauksia tulee yhä enemmän, ja jään nyt kysymään, eikö nyt pitäisi toimia ennen kuin meillä on joku seuraava talouskriisi käsillä, jossa sitten toteutuu ennakoimaton kehitys. Meillä on tuhansia ihmisiä, jotka kokevat, että he ovat saaneet väärää neuvontaa, ja siltä pohjalta hyvän luottamuksen varassa toimiessaan ovat tehneet epäonnistuneita sijoituksia. Tämä on erityisen valitettavaa silloin, kun kysymys on rahoista, jotka ovat ihmisten hoivalle ja huolenpidolle välttämättömiä, niin kuin usein ikäihmisten kohdalla on. Eli on säästetty kymmeniä vuosia ja sitten sijoitetaan ne pankkien tai muiden sijoitusneuvojen ohjeiden mukaisesti ja ajatellaan, että se raha on käytettävissä, jos tulee yllättäviä sairauksia ja terveydenhoidon tarpeita.

Tämä on tärkeätä myös sen takia, että meillähän tosiasiaassa tätä ikäihmisten hoivan, huolenpidon rahoitusta ollaan siirtämässä pikkuhiljaa ihmisille itselleen. Eli pääsy julkisiin vanhuspalveluihin käy yhä vaikeammaksi, ja jotta pääsee palvelutaloihin, niin pitää maksaa aika huomattavia summia. Ne ovat monesti 1 500—2 000 euroa helposti, jopa enemmänkin, per kuukausi. Ja jos sitten ollaan tilanteessa, että ihmisillä ei ole mitään omaa varallisuutta, jolla voisi tätä hyvää palvelua tai edes kohtuullista palvelua ikäihmisenä varmistaa, niin ollaan aika hankalassa tilanteessa.

Joten palaan tähän kysymykseen, eikö nyt pitäisi ottaa tämä lakitie selvitettäväksi. Tämä Amerikan Yhdysvaltain vapaan markkinatalouden esimerkki, niin sanotun mallimaan esimerkki, on minusta tutkimisen, selvittämisen arvoinen, että katsottaisiin, että sijoitusneuvojen pitää antaa [Puhemies koputtaa] neuvonsa asiakkaan edun näkökulmasta ja kertoa, mikä on heidän mielestään asiakkaan etu. Senkin jälkeen jää riskiä, mutta ainakin nämä tärkeimmät tapaukset jäisivät pois.

13.20 Lauri Ihalainen sd: Arvoisa puhemies! Kansalaisten luottamus yhteiskunnan ankuri-instituutioihin on erittäin tärkeätä, ja pankit on koettu tällä tavalla luotettaviksi ankuri-instituutioiksi.

Edustaja Heinäluoman aloittama keskustelu on erittäin tärkeää kansalaisten kannalta ja yhdenvertaisuuden kannalta, ja kysymys liittyy sitten useimmiten myöskin varttuneempien ihmisten luottamukseen ja edellytyksiin tässä sijoitusneuvonta-asiassa. Talousvaliokunnassa on aikaisemminkin tähän asiaan jo kiinnitetty huomiota, kuten edustaja Hoskonen totesi, varsinkin näitten paketoitiratkaisujen yhteydessä, joissa jää hyvin epäselväksi, mitä tuotteita sinne on tavallaan upotettu.

Tämä ajatus siitä, että tähän asiaan palattaisiin muun muassa talousvaliokunnassa ottamalla se uudelleen esille ja käsittelyyn ja pohdintaan, olisi kyllä erittäin tervetullut. Mihin ratkaisuihin siinä päädytään — voisi olla tärkeätä, että me palaamme talousvaliokunnan istunnoissa asiaan ja pyydämme tarvittavia lausuntoja ja asiantuntijakuulemisia. Pitäisin tätä hienona.

13.21 Pertti Salolainen kok: Herra puhemies! Täytyy sanoa, että itsekkin yllätyin, kun näin nämä uutiset siitä, että vanhempia henkilöitä olisi, ei nyt harhautettu, mutta kuitenkin

Punkt i protokollet PR 25/2017 rd

an heille ei oltu tehty selväksi sitä, mitkä riskit liittyvät heidän pankkitoimintoihinsa. Se on kyllä äärettömän huolestuttavaa, jos luottamus pankkitoimintaan alkaa horjua. Tässä on muitakin tapauksia, jotka herättävät kysymyksiä: pankkien toiminta Panama-papereitten yhteydessä, ja joitakin vuosia sittenhän oli joitakin sellaisia tapauksia, joissa henkilöt nostivat pankkeja vastaan syytteet siitä, että käytännöllisesti katsoen heidän kaikki varansa olivat menneet tietynlaisiin papereihin.

Eli kyllä tämä asia nyt on sellainen, että sitä sietää pohtia ja ottaa kysymyksenalaiseksi se, ovatko meillä järjestelyt ja säädökset nyt ihan kohdallaan. Hyvä, että pankkivalvonta selvittää ja tutkii, mutta sitä, ovatko säädökset itse asiassa riittävät, pitää kyllä pohtia vakavasti.

13.23 Jari Myllykoski vas: Arvoisa herra puhemies! Mielestäni tässä kohtaa käydyn keskustelunkin perusteella Finanssivalvonnan pitäisi ehdottomasti ryhtyä välittömästi toimiin, millä pankkien omavalvontaan ehdotetaan sijoitusneuvojille velvollisuutta taata asiakkaan tietämys riskeistä. Toivoisin todella, että se olisi ehkä sitten seuraava askellus, että talousvaliokunta voisi ottaa tämän omaksi asiakseen ja perehtyä tähän problematiikkaan vieläkin paremmin, että mitä nyt voitaisiin nopeasti tehdä: mielestäni Finanssivalvonnan kehottus siitä, että he edellyttäisivät pankkien omavalvontaan sellaisia elementtejä, joilla turvataan se, että asiakkaalla on kaikki tietämys. Onhan selvää, että sillä yksittäisellä sijoitusneuvolla on myös oma intressi saada tehtyä näitä sijoituksia. Sitä kautta varmaan hänen oma palkkiansakin myös perustuu niihin saatuihin sijoitustoimintoihin, mutta tämmöistä ei pitäisi olla pankin sisällä, vaan pankkien omavalvonnan pitäisi taata se, että tämmöistä, sanotaanko rumasti, oman edun tavoittelua ei voitaisi sietää vaan että pankit itsessään omavalvontansa puitteissa huolehtivat siitä, että tämmöistä elementtiä ei tässä sijoitusneuvonnassa saisi olla.

13.24 Eero Heinäluoma sd: Arvoisa puhemies! Näitä tapauksia todellakin on, ja myös muita ihmisiä kuin ikäihmisiä. Otan yhden esimerkin, joka on tullut omaan tietoisuuteeni: Kysymys oli nuoresta henkilöstä, opiskelijasta. Hän oli saanut perintönä pienen määrän osakkeita, ja sitten kun ne olivat jonkun aikaa hänellä olleet, pankki antoi sijoitusneuvon, että kannattaa myydä nämä osakkeet ja sijoittaa ne sitten uusiin tuotteisiin. No, kuinka olakaan, nämä uudet tuotteet olivat tietenkin pankin rahastoja. Kyseinen henkilö teki annetun neuvon mukaan, mutta hän kysyi ennen sitä, että onko nyt varmaa, että tällä ei sitten ole mitään haitallisia seuraamuksia muiden asioiden kannalta, että hän saa asianmukaisesti opintotuen eikä tule tällä tavalla rangaistuksi. Ja näin hänelle sanottiin. No, sitten kävikin sillä tavalla, että kun nämä myyntivoitot, niin sanotut myyntivoitot, tulivat realisoiduiksi — ne eivät tietenkään olleet todellisia myyntivoittoja, koska ei hän ollut itse ostanut, hän oli perintönä saanut — niin ne ryhtyivätkin vaikuttamaan opintotukeen. Hän menetti opintotuen tässä yhteydessä.

Näitä tapauksia kun tulee — niitä tulee yhä enemmän ja enemmän — mitä tässäkin tapahtui, oli se, että pankin ensimmäinen lähtökohta oli se, että se pesee kätensä tästä asiasta eli että ei heillä ole vastuuta siitä, mitä tapahtuu opintotuen osalta, vaikka asiakas oli selvästi kysynyt, että onko tällä jotain haitallisia seurauksia, jos hän myy nämä perintönä saadut osakkeet, hyvin pienen määrän, ja hän oli saanut vastauksen, että ei ole vaikutuksia, että kyllä kannattaa myydä. Hän sitten jatkoi keskustelua neuvostani pankin kanssa ja sai tästä hyvityksen. Mutta kuinka moni näissä asioissa edes ymmärtää kääntyä kenenkään

Punkt i protokollet PR 25/2017 rd

puoleen? Kuinka moni hyväksyy tämän juuri sen seikan takia — mihin täällä on viitattu, muun muassa edustaja Ihalainen viittasi — että pankeilla erityisesti on meillä hyvä arvostus ja korkea luottamus? [Puhemies koputtaa]

Tämän johdosta olen hyvin iloinen, että edustaja Ihalainen talousvaliokunnan keskeisenä, vastuullisena jäsenenä ilmoitti, että tätä asiaa voitaisiin katsoa, ja toivon, että talousvaliokunta voisi ottaa tämän omalle listalleen, koska asialla on merkitystä: kansalaiset odottavat meiltä, että me vastaamme niihin ongelmiin, jotka yhteiskunnassa on huomattu.

13.27 Pia Viitanen sd: Arvoisa puhemies! Pitää varmasti myös kiittää edustaja Heinäluomaa, että hän otti tämän asian tässä esiin. Oikeastaanhan tämä keskustelu tuotti heti tärkeää tulosta siinä, ja omalta osaltani myös arvostan sitä, että edustaja Ihalainen täällä käytti puheenvuoron — samoin edustaja Salolainen — ja esitti tätä, että talousvaliokunta käsittelee, ja tämä varmasti osoittaa sen, että tähän asiaan tullaan palaamaan. Nuo esimerkit ovat kyllä aika kuvaavia, mitä äsken tässä edellä muun muassa kuulumme. Varmasti myös Finanssivalvontaan tämä keskustelu menee tiedoksi, ja terveiset sinne niistä asioista, mitä siellä voidaan vielä terästä tältä osin. Mutta toivon myös, että kun toivottavasti tulevaisuudessa talousvaliokunta tämän omaksi asiakseen ottaa ja tätä käsittelee, niin myös sitten terveiset menisivät hallitukselle, että jos käy ilmi ja kun varmasti tarpeita on, niin myös hallitus tähän sitten pikaisesti puuttuisi.

13.28 Eero Heinäluoma sd: Arvoisa puhemies! Kun tässä on vielä hetki aikaa, niin käytän tilaisuuden hyväkseni jalostaakseni tätä ajatusta. Kun tämä asia on sellainen, että tämä kiinnostaa suurta yleisöä, niin ajattelisin niin, että jos talousvaliokunta olisi valmis järjestämään tässä julkisen kuulemisen, niin se olisi erinomainen työmuoto. Tämä kiinnostaa ihmisiä, ja se toimisi samalla positiivisena neuvontana ja kiinnittäisi tähän asiaan huomiota. Uskon, että tarkastusvaliokunta olisi kiinnostunut tarvittaessa toimimaan tässä kumppanina, tällaisen julkisen kuulemisen järjestämisessä. Tässä voitaisiin kuulla julkisesti sekä Finanssivalvontaa että sijoitusneuvontaa antavia instituutioita mutta myös vaikkapa Kuluttajaliittoa, johon näitä valituksia on myös tullut. Toivon, että tämä voisi olla meillä vielä tämän kevään työlistalla.

Riksdagen avslutade debatten.

Riksdagen godkände lagförslag 1 och 2 i proposition RP 79/2016 rd utifrån beslutet i första behandlingen. Andra behandlingen av lagförslagen avslutades. Ärendet slutbehandlat.